

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3841/2023
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Јовановић, адвокат из ..., против тужених Предшколске установе „Чукарица“ са седиштем у Београду и Града Београда, које заступа законски заступник Градско правобранилаштво града Београда, Одељење градског правобранилаштва за општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски венац и Стари град, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1025/23 од 13.04.2023. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1025/23 од 13.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1025/23 од 13.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5008/21 од 04.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезу тужени да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћених трошкова исхране за време рада солидарно исплате износ од 247.922,20 динар са законском затезном каматом, на појединачно месечно опредељене износе од доспелости до исплате, све ближе одређено као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезу тужени да тужиљи на име накнаде штете због неисплаћених трошкова по основу регреса за коришћење годишњег одмора солидарно исплате износ од 227.880,00 динара са законском затезном каматом на појединачно месечно опредељене износе од доспелости до исплате, све ближе одређено као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 99.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужиља је ослобођена плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1025/23 од 13.04.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 5008/21 од 04.10.2022. године, у ставу првом и другом изреке, а жалба тужиле у том делу одбијена, као неоснована. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 5008/21 од 04.10.2022. године тако што је обавезана тужилца да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 49.500,00 динара, а преко досуђеног износа одбијен је, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова који су имали у поступку пред првостепеним судом. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила благовремену ревизију из свих законом дозвољених разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиле. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужилци на име неисплаћених трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, у утуженом периоду, а побијана одлука донета је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године, по ком запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плате у ком је садржан додаток на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање нису разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу одредбе члана 404. Став 1. Закона о парничном поступку

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/23) па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се

тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 15.06.2021. године, а вредност предмета спора је 634.988,08 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић